

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2

THE DIGITAL LEADERSHIP OF SCHOOL ADMINISTRATORS AFFECTING ACADEMIC ADMINISTRATION
UNDER SAKAE0 PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2

เกศินี กุลประชา¹, นิษรา พรสุริวงษ์²

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

Kesinee Kulpracha¹, Nissara Pronsurivong²

Faculty of Education North Bangkok University

Corresponding Author E-mail : kesinee.kulp@northbkk.ac.th , nissara.pr@northbkk.ac.th²

(Received : February 2, 2026; Edit : February 18, 2026, 2025; accepted : February 19, 2026)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา 2. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการ 3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กับการบริหารงานวิชาการ 4. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 จากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามหลักการคำนวณของยามานะ ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเท่ากับ 305 คน โดยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ โดยใช้ขนาดของโรงเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นสูงถึง 0.988 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และวิเคราะห์สถิติการถดถอยแบบ Stepwise

ผลการวิจัยพบว่า 1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 2. การบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ ($r = .849$) และ 4. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ มีทั้งหมด 4 ตัวแปร ประกอบด้วย ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล (X_4) ($\beta = .256$) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1) ($\beta = .252$) ด้านการรู้ดิจิทัล (X_5) ($\beta = .269$) และด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_2) ($\beta = .158$) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการบริหารงานวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .850 โดยตัวแปรพยากรณ์ชุดนี้สามารถพยากรณ์การบริหารงานวิชาการ ได้ร้อยละ 72.21 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ .718 ดังนั้น จึงสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์การบริหารงานวิชาการในรูปคะแนนดิบและรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ $Y = 1.508 + .179X_4 + .175X_1 + .188X_5 + .112X_2$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน $ZY = .256X_4 + .252X_1 + .269X_5 + .158X_2$

คำสำคัญ : ภาวะผู้นำดิจิทัล, การบริหารงานวิชาการ, ผู้บริหารสถานศึกษา

Abstract

The purposes of this research were: (1) to study the digital leadership of school administrators; (2) to study academic administration; (3) to examine the relationship between the digital leadership of school administrators and academic administration; and (4) to investigate the digital leadership of school administrators affecting academic administration under the Sa Kaeo Primary Educational Service Area Office 2. The sample size was determined using Yamane's formula, yielding 305 participants. Stratified random sampling was employed using school size as the sampling unit. The research instrument was a questionnaire with a reliability coefficient of 0.988. The statistics used for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, Pearson's product-moment correlation coefficient, and stepwise multiple regression analysis.

The research findings revealed that: (1) the overall level of digital leadership of school administrators was rated at a high level; (2) the overall level of academic administration was also rated at a high level; (3) the relationship between digital leadership of school administrators and academic administration was at a high level, with a statistically significant correlation at the .01 level ($r = .849$); and (4) digital leadership significantly influenced academic administration at the .01 level: digital professionalism (X_4 , $\beta = .256$), digital vision (X_1 , $\beta = .252$), digital literacy (X_5 , $\beta = .269$), and digital communication (X_2 , $\beta = .158$). The multiple correlation coefficient was .850, indicating that these predictors jointly explained 72.21% of the variance in academic administration, with a standard error of estimate of .718. Therefore, the predictive equations for academic administration were formulated in both raw score and standardized score forms.

Forecasting equations in raw scores $Y = 1.508 + .179X_4 + .175X_1 + .188X_5 + .112X_2$

Forecasting equations in standard form $ZY = .256X_4 + .252X_1 + .269X_5 + .158X_2$

Keywords : Digital Leadership, Academic Administration, School Administrators

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันโลกเผชิญการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างจากกระแสการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะความก้าวหน้าของปัญญาประดิษฐ์ (AI) และแพลตฟอร์มดิจิทัล ซึ่งส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษา เทคโนโลยีจึงมิได้เป็นเพียงเครื่องมือสนับสนุน หากแต่เป็นกลไกหลักในการยกระดับการจัดการเรียนรู้ การบริหารจัดการ และการตัดสินใจบนฐานข้อมูล ประเทศไทยได้กำหนดทิศทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับบริบทดังกล่าวผ่าน แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2561–2580 ซึ่งมุ่งพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและระบบการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเป็นระบบ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ควบคู่กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ที่มุ่งเสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของกำลังคนและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565) ภายใต้บริบทนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องมีภาวะผู้นำดิจิทัลควบคู่กับความสามารถเชิงกลยุทธ์ เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยี ส่งเสริมนวัตกรรมองค์กร และใช้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะนำไปสู่การบริหารสถานศึกษาที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและบรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560; สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565)

ในบริบทของการศึกษา สถานศึกษาได้ก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ ผู้บริหารสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องมีความเข้าใจบริบทและสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการบริหารจัดการและกระบวนการจัดการเรียนรู้ ทั้งในด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานและการรองรับการเปลี่ยนแปลงที่อาจก่อให้เกิดอุปสรรค หากขาดการปรับตัวอย่างเหมาะสม (สุกัญญา แซ่ม้อย, 2562) ผู้นำในยุคดิจิทัลจึงต้องมีภาวะผู้นำดิจิทัล ประกอบด้วยวิสัยทัศน์ ความรู้ ความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การสื่อสาร การสร้างแรงจูงใจ และการขับเคลื่อนนวัตกรรม เพื่อพัฒนาองค์กรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมดิจิทัล (กนกอร สมปราชญ์, 2562; จินฉัตร ปะโคทั้ง, 2561)

การบริหารงานวิชาการเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษา เนื่องจากเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษาและเป็นตัวชี้วัดคุณภาพของสถานศึกษา โดยเกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามมาตรฐานการศึกษา การบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาในการวางแผน กำหนดทิศทาง และพัฒนาอย่างเป็นระบบ (นุชเรศ คำดีบุญ, 2564; กระทรวงศึกษาธิการ, 2561)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ซึ่งเป็นพื้นที่ชายแดนที่มีความหลากหลายของขนาดสถานศึกษาและความแตกต่างด้านทรัพยากร ทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน อุปกรณ์ งบประมาณ และศักยภาพครู ปัจจัยเหล่านี้อาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ และสะท้อนออกมาในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ดังจะเห็นได้จากรายงานข้อมูลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2567 พบว่า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 36.29 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 32.23 ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศที่ 39.94 และ 35.15 ตามลำดับ ซึ่งปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและผลการทดสอบในระดับต่าง ๆ ไม่เป็นไปตามเป้าหมายนั้น เป็นปัญหาที่ต้องปรับปรุง พัฒนา หาแนวทางแก้ไข โดยการบริหารงานวิชาการให้เกิดประสิทธิภาพและเหมาะสมกับยุคสมัย สอดคล้องตามนโยบายการพัฒนาคุณภาพการศึกษา 3 ด้าน ที่มุ่งเน้นพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลและการขับเคลื่อนนวัตกรรมเพื่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษา และยกระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา พร้อมทั้งจัดการเรียนรู้เชิงรุก และมีระบบการวัดผลและประเมินผลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ยืดหยุ่น ตอบสนองต่อความถนัดและความสนใจของผู้เรียน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เป็นรายบุคคล (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2, 2568. ออนไลน์)

จากสภาพปัญหาและบริบทดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการให้มีคุณภาพ สอดคล้องกับบริบทของยุคดิจิทัล และใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาต่อไป

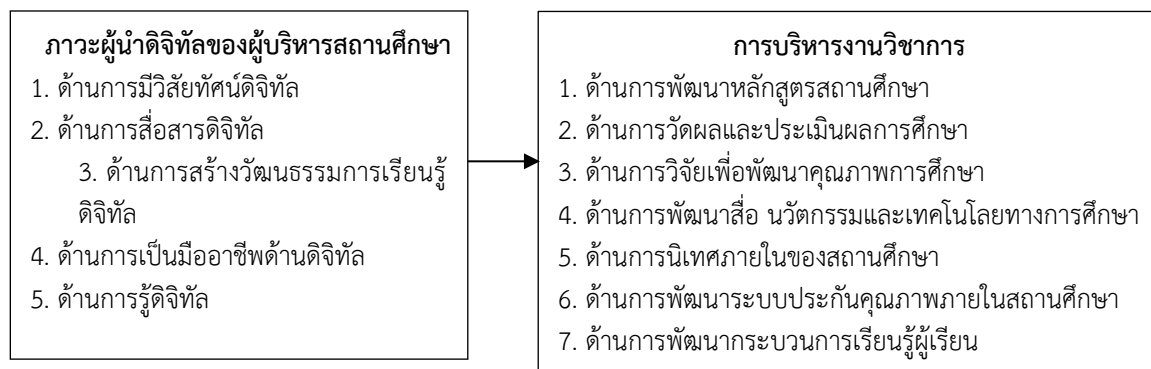
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2
2. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กับการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2
4. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา โดยสังเคราะห์องค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ไปตามแนวคิดของนักวิชาการทางด้านการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง Zhu (2016); Thannimalai & Raman (2018); สุกัญญา แซ่ม้อย (2562); พิมพ์ลา อำนาง (2566); ไสว วีระพันธ์, สุเทพ เมย์ไธสง (2567); จิรวัดน์ เหตุเกษ และบุญช่วย ศิริเกษ (2567); รดา บุณนาค และคณะ (2568); กันทิมา พรหมมาวันนา, พิมพ์พร สดเอี่ยม (2568); จีราวัฒน์ ณ น่าน, กัญญ์รัชการย์ เลิศอมรศักดิ์ (2568); ศิริวรรณ พวงทอง, จิตติมา วรรณศรี (2568) และโดยสังเคราะห์ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ ตามแนวคิดของนักวิชาการทางด้านการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตาม Murphy (1990), Krug (1992), Chell (2001), สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2556), กระทรวงศึกษาธิการ (2561), ปิยธิดา ทาปลัด (2561), ปิยะพร เขียวอินทร์ (2562), กิตติชัย อางหาญ (2565), ปรีชา ดุ่มโทะ, ทินกรณ ชอัมพงษ์; และสายทิพย์ ยะฟู (2565), ญาดา สุทธิ (2566), ภาคภูมิ เจริญศรี; และจรัส อติวิทยารณ (2567), ฌมนวรรณ พวงจิตร; และสมนึก การ์เวท (2568) ได้กรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรต้น ตัวแปรตาม

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ภาวะผู้นำดิจิทัล ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ด้านการสื่อสารดิจิทัล ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล ด้านการรู้ดิจิทัล มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2
2. ภาวะผู้นำดิจิทัล ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ด้านการสื่อสารดิจิทัล ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล ด้านการรู้ดิจิทัล สามารถพยากรณ์การบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 จำนวน 1,274 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2. 2568: ออนไลน์)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ปีการศึกษา 2568 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane. 1970) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 305 คน โดยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (stratified random sampling) โดยใช้ขนาดของโรงเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม และวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเก็บข้อมูลเพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยผู้วิจัยได้กำหนดโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือแบบสอบถาม สร้างขึ้นจากการทบทวน แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้ออกแบบสอบถามให้สอดคล้องกับการวิจัย โดยมีการสร้างแบบสอบถามดังนี้

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและการบริหารงานวิชาการ 2. นำความรู้ที่ได้จากข้อ 1 มาสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ให้ครอบคลุมเนื้อหา 3. นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่า IOC แล้วเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6 - 1.00 ไปใช้ 4. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลอง (Try-out) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (- Coefficient) ของครอนบาค เท่ากับ .958 5. นำแบบสอบถามที่ได้จากขั้นที่ 5 มาปรับปรุงแก้ไข และนำไปใช้ในการเก็บ รวบรวมข้อมูล แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยนำแบบสอบถามไปสอบถาม ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 จำนวน 305 คน เก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และการวิเคราะห์สถิติการถดถอยพหุคูณ แบบ Stepwise

ผลการวิจัย

ตาราง 1 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ดังนี้ โดยภาพรวม ดังนี้

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1)	4.42	.483	มาก	1
2. ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_2)	4.38	.474	มาก	3
3. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3)	4.39	.451	มาก	2
4. ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล (X_4)	4.35	.479	มาก	5
5. ด้านการรู้ดิจิทัล (X_5)	4.38	.478	มาก	4
รวม	4.39	.429	มาก	

จากตาราง 1 พบว่า ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร

สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$, S.D.= .429) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D.= .483) รองลงมา คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$, S.D.=. 451) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$, S.D.=. 479) ตามลำดับ

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยภาพรวม ดังนี้

ประสิทธิผลของสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (Y_1)	4.47	.502	มาก	1
2. ด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา (Y_2)	4.32	.529	มาก	5
3. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา (Y_3)	4.32	.553	มาก	7
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา (Y_4)	4.43	.458	มาก	2
5. ด้านการนิเทศภายในของสถานศึกษา (Y_5)	4.35	.527	มาก	4
6. ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา (Y_6)	4.32	.543	มาก	6
7. ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ผู้เรียน (Y_7)	4.42	.436	มาก	3
รวม	4.38	.335	มาก	

จากตาราง 2 พบว่า ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D.= .335) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$, S.D.= .502) รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D.= .458) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D.= .553) ตามลำดับ

ตาราง 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2

	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	X_t	Y_t
X_1	1						
X_2	.690**	1					
X_3	.725**	.815**	1				
X_4	.706**	.794**	.820**	1			
X_5	.685**	.806**	.832**	.896**	1		
X_t	.841**	.905**	.923**	.931**	.931**	1	
Y_t	.726**	.752**	.767**	.801**	.799**	.849**	1

จากตาราง 3 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ เชิงบวกกับการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ ($r = .849$) เมื่อพิจารณาอย่างละเอียดในรายด้าน พบว่า

1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับสูง ($r = .726$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_2) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับสูง ($r = .752$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับสูง ($r = .767$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล (X_4) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับสูง ($r = .801$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ด้านการรู้ดิจิทัล (X_5) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับสูง ($r = .799$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 4 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ตัวแปร	ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่สามารถพยากรณ์การบริหารงานวิชาการ				
	B	SE	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่	1.508	.104		14.442**	.000
X_4	.179	.051	.256	3.497**	.001
X_1	.175	.031	.252	5.591**	.000
X_5	.188	.051	.269	3.659**	.000
X_2	.112	.039	.158	2.861**	.005

R = .850 Adjusted $R^2 = .7221$ SE (est.) = 0.718 F = 268.390** Sig = .000

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 ผลของการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธี Stepwise พบว่า ตัวพยากรณ์ทั้ง 4 ตัว ประกอบด้วย ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล (X_4) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1) ด้านการรู้ดิจิทัล (X_5) และด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_2) มีความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .850 แสดงว่าตัวแปรพยากรณ์ชุดนี้ร่วมกันสามารถพยากรณ์การบริหารงานวิชาการ ได้ร้อยละ 72.21 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ .718

โดยตัวแปรพยากรณ์ที่ดีของการบริหารงานวิชาการ มีทั้งหมด 4 ตัวแปร เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้ ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล (X_4) ($\beta = .256$) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1) ($\beta = .252$) ด้านการรู้ดิจิทัล (X_5) ($\beta = .269$) และด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_2) ($\beta = .158$) ซึ่งตัวแปรพยากรณ์ที่ดีทั้ง 4 ตัวกับการบริหารงานวิชาการ ดังนั้น จึงสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์การบริหารงานวิชาการ ในรูปคะแนนดิบและรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 1.508 + .179X_4 + .175X_1 + .188X_5 + .112X_2$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$ZY = .256X_4 + .252X_1 + .269X_5 + .158X_2$$

สรุปผลการวิจัย

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

2. การบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ ($r = .849$)

4. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ ประกอบด้วย ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล (X_4) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1) ด้านการรู้ดิจิทัล (X_5) และด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_2) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการบริหารงานวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .850 แสดงว่าตัวแปรพยากรณ์ชุดนี้ร่วมกันสามารถพยากรณ์การบริหารงานวิชาการ ได้ร้อยละ 72.21 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ .718 ดังนั้นจึงสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์การบริหารงานวิชาการในรูปคะแนนดิบและรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ } Y = 1.508 + .179X_4 + .175X_1 + .188X_5 + .112X_2$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน $ZY = .256X_4 + .252X_1 + .269X_5 + .158X_2$

อภิปรายผลการวิจัย

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สอดคล้องงานวิจัยของ ฤทธิกร โยธสิงห์ (2563) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานการณ์ชีวิตวิถีใหม่ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องงานวิจัยของ จุฑามาศ กมล และสุภาวดี ลาภเจริญ (2565) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสทวิทยาเขตปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องงานวิจัยของจิรวัดน์ เหตุเกษ และบุญช่วย ศิริเกษ (2567) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องงานวิจัยของ จตุพร ทองจิตร์, พระครูวินัยธร วุฒิชัย ชยวาทโธ และสุภัทรา ภูษิตรัตน์ (2567) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ทั้งนี้เนื่องมาจากด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนการสร้างความมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรในองค์กร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสุภัทรา สังขวร (2560) ที่เห็นว่าผู้บริหารจำเป็นต้องมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนด้านการบูรณาการเทคโนโลยีพร้อมทั้งสร้างบรรยากาศและระบบสนับสนุนให้สามารถนำวิสัยทัศน์ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม สอดคล้องกับแนวคิดของสุชนา โกมลวนิช (2563) ได้กล่าวว่าวิสัยทัศน์ดิจิทัลสะท้อนผ่านพฤติกรรมกรรมการบริหาร การกำหนดกลยุทธ์และนโยบายดิจิทัล รวมถึงการใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรเกิดการเรียนรู้ การปรับตัว และการสร้างนวัตกรรม อันจะนำไปสู่ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารสถานศึกษาโดยรวม ในด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานประจำวัน ควบคู่กับการปลูกฝังจริยธรรมและความรับผิดชอบในการใช้เทคโนโลยี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ทินกร บัวชู และทิพาพร บัวชู (2562) ที่เห็นว่าผู้บริหารต้องผลักดันการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลให้กลายเป็นวัฒนธรรมการทำงานและการเรียนรู้ขององค์กร นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของฐิตมา วรณศรี (2564) ที่ได้กล่าวว่า การส่งเสริมให้ครูและบุคลากรใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นแนวปฏิบัติปกติ จะนำไปสู่การเกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลที่ครอบคลุมทั้งองค์กร และยังสอดคล้องกับแนวคิดของวสันต์ชัย สดคมขำ (2564) ที่กล่าวว่าผู้บริหารต้องตระหนักถึงความเสมอภาคในการเข้าถึงเทคโนโลยี การคำนึงถึงมิติทางสังคม กฎหมาย และจรรยาบรรณ รวมถึงการเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้เทคโนโลยีอย่างมีความรับผิดชอบ เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

2. การบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สอดคล้องงานวิจัยของ จตุพร ทองจิตร์, พระครูวินัยธร วุฒิชัย ชยวาทโธ และสุภัทรา ภูษิตรัตน์ (2567) ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องงานวิจัยของ กัณทิมา พรหมวานนา และพิมพ์อร สดเอี่ยม (2568) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องงานวิจัยของนิตกร เบญจมาตย์ และชมแข พงษ์เจริญ (2568) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นนทบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องงานวิจัยของ จีรารัตน์ ณ น่าน และกัญญ์รัชการย์ เลิศอมรศักดิ์ (2568) ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพตะวันออก ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ทั้งนี้เนื่องมาจากด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรให้ชัดเจนและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน รวมทั้งการวางแผนและดำเนินการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของทาบ (Taba, 1962) ที่มองว่าการพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการปรับปรุงเป้าหมาย เนื้อหา และการ

จัดการเรียนรู้เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ นอกจากนี้ อาทิจิยา โชคติวัฒนา (2561) ชี้ว่าการพัฒนาหลักสูตรเป็นการปรับให้เหมาะสมกับบริบทสังคม ชุมชน และผู้เรียน โดยอาศัยความร่วมมือของผู้บริหารและครู ขณะเดียวกัน สรรเพชญ ไตรรงค์ (2564) เน้นว่าการพัฒนาหลักสูตรเป็นการกำหนดแนวทางการใช้หลักสูตรควบคู่กับการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสำเร็จทางวิชาการอย่างเป็นระบบ ในด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทในการวางแผน จัดทำ ติดตาม และประเมินผลการใช้สื่อและเทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ อาทิจิยา โชคติวัฒนา (2562) ที่มองว่าการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษาเป็นการปรับปรุงและพัฒนาสื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้สื่อที่หลากหลาย นงนุช อินทรโคกสูง (2565) ได้ขยายความว่าการพัฒนาดังกล่าวครอบคลุมการจัดทำและคัดเลือกสื่อที่มีคุณภาพ การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และการนิเทศติดตามอย่างเป็นระบบ ขณะที่ศิริพร จงเพลินภาพร (2567) เน้นการพัฒนาสื่อและระบบเทคโนโลยีควบคู่กับการเสริมสร้างสมรรถนะครูในการใช้และผลิตสื่อ นวัตกรรม สะท้อนให้เห็นว่าการบริหารจัดการหลักสูตร สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ เป็นปัจจัยสำคัญต่อการยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างยั่งยืน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กับการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับสูง สอดคล้องงานวิจัยของ จตุพร ทองจิตร; พระครูวินัยธร วุฒิชัย ขยวาทโธ และ สุภัตรา ภูษิตรัตนาวลี (2567) ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนัก งานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกทุกด้านกับการบริหารงานวิชาการ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูง เท่ากับ .894 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องงานวิจัยของไสว วีระพันธ์ และสุเทพ เมยไธสง (2567) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันในทางบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สมการพยากรณ์ภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ 0.983 และสอดคล้องงานวิจัยของ รดา บุณนาค; ชัยฤทธิ์ แสงสว่าง; และสนั่น ประจจิตร (2568) ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโดยรวมกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r = 0.795$) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา

ทั้งนี้เนื่องจาก ด้านความเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทเป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์และมีจริยธรรม สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการวางแผนและบริหารงานวิชาการอย่างเป็นระบบ โปร่งใส และตรวจสอบได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Little Swan (2018) ที่ระบุว่าผู้นำมืออาชีพดิจิทัลต้องมีความรอบรู้ในการทำงานในสังคมออนไลน์และตระหนักถึงกฎหมายและลิขสิทธิ์ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของจาร์นันท์ ผิวผาง (2564) ที่ได้เน้นว่าผู้นำมืออาชีพดิจิทัลเป็นผู้ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงานร่วมกัน มีความสามารถในการเข้าถึง ประเมิน และถ่ายทอดข้อมูลผ่านวิธีการที่หลากหลาย เพื่อสร้างการรับรู้ร่วมกันและใช้เทคโนโลยีอย่างเกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร ขณะเดียวกัน พิมพิลา อำนาง (2566) ได้ชี้ให้เห็นว่าการเป็นผู้นำมืออาชีพดิจิทัลหมายถึงการมีทักษะในการบริหารจัดการเทคโนโลยีและส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ดิจิทัลภายในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ ในด้านความรู้ดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการค้นหา วิเคราะห์ และประเมินสารสนเทศดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการใช้และจัดการข้อมูลเพื่อการวางแผนและการตัดสินใจทางการบริหารอย่างเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Sullivan (2017) ที่มองว่าการรู้ดิจิทัลเป็นความสามารถในการค้นหา ประเมิน ใช้ และสร้างสรรค์เนื้อหาผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อประโยชน์ต่อสังคม นอกจากนี้ ชูชาติ พุทธลา (2561) ได้เน้นว่าการรู้ดิจิทัลครอบคลุมการวางแผนและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการทำงาน การเข้าถึงแหล่งสารสนเทศ และการนำข้อมูลมาใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ ขณะเดียวกัน สุจรรยา ขาวสกุล (2563) ระบุว่าความรู้ดิจิทัลครอบคลุมทักษะในการคัดกรองและรวบรวมข้อมูล การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงในโลกดิจิทัล การใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการและการสื่อสาร รวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสะท้อนว่าการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารเป็นปัจจัยสำคัญต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

4. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สระแก้ว เขต 2 ประกอบด้วย ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล (X_4) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1) ด้านการรู้ดิจิทัล (X_5) และด้าน

การสื่อสารดิจิทัล (X_2) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการบริหารงานวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .850 แสดงว่าตัวแปรพยากรณ์ชุดนี้ร่วมกันสามารถพยากรณ์การบริหารงานวิชาการได้ร้อยละ 72.21 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ .718 อาจเป็นเพราะว่า ด้านการรู้ดิจิทัลช่วยให้ผู้บริหารตัดสินใจบนฐานข้อมูลเชิงประจักษ์ ขณะที่ความเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลช่วยสร้างบรรทัดฐานการปฏิบัติงานของบุคลากร เมื่อทั้งสองด้านทำงานร่วมกันจึงส่งผลให้การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 มีประสิทธิภาพและความยั่งยืนเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิมพิลา อำนาจ (2566) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีจำนวน 4 ด้าน คือ ด้านการสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ (X_5) ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_2) ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล (X_4) และด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1) โดยมีอำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 59.80 สอดคล้องงานวิจัยของกันทิมา พรหมวรินทร์ และพิมพอร์ สดเอี่ยม (2568) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา ได้แก่ การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (x_1) ความเป็นมืออาชีพดิจิทัล (x_3) การมีทักษะและความรู้ดิจิทัล (x_4) และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (x_5) ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.853 ร่วมกัน อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 72.70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ ± 0.18945 และสอดคล้องงานวิจัยของ จีราวัฒน์ ณ น่าน และกัญญ์รัชการย์ เลิศอมรศักดิ์ (2568) ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพมหานครตะวันออก ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ได้แก่ ด้านการสื่อสารดิจิทัล, ด้านการรู้ดิจิทัล, ด้านการเป็นผู้นำดิจิทัล และด้านการเป็นผู้ใช้ดิจิทัลร่วมกัน พยากรณ์ แปรปรวนของการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพมหานครตะวันออก ได้ร้อยละ 98.80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทั้งนี้เนื่องจาก ด้านการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สะท้อนถึงความสามารถในการใช้ความรู้และทักษะดิจิทัลเพื่อเข้าถึง วิเคราะห์ และประเมินสารสนเทศอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนและตัดสินใจทางการบริหาร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของซูตริตัน กาญจนางชัย (2562) ที่เน้นความเข้าใจบริบทโลกดิจิทัล การเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม การประเมินความน่าเชื่อถือของสารสนเทศ และการคำนึงถึงจริยธรรมและกฎหมายในการใช้เทคโนโลยี นอกจากนี้ วรากร เจริญเชื้อ (2565) เห็นว่าการรู้ดิจิทัลหมายถึงความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารสถานศึกษา การพัฒนานวัตกรรม และการเข้าถึงแหล่งสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ในด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการค้นหา วิเคราะห์ และประเมินสารสนเทศดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการใช้และจัดการข้อมูลเพื่อการวางแผน การตัดสินใจ และการบริหารงานอย่างเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Elliott (2017) ที่มองว่าผู้นำมืออาชีพดิจิทัลต้องมีความคล่องแคล่วในการใช้เทคโนโลยี สามารถออกแบบนวัตกรรมและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ขณะเดียวกัน ปานรดา บุขรรัตน์ และ ศักดิ์ชัย นิรัญทวี (2568) ได้เห็นว่าผู้นำมืออาชีพดิจิทัลต้องมีความเชี่ยวชาญในการใช้เทคโนโลยีควบคู่กับการตระหนักถึงจริยธรรมและความปลอดภัย เพื่อบริหารจัดการเทคโนโลยีและส่งเสริมนวัตกรรมที่เกิดประโยชน์ต่อสถานศึกษาอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำงานวิจัยไปใช้

1. ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล ผู้บริหารควรเป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์ ปลอดภัย และมีจริยธรรม โดยวางแผนปฏิบัติการใช้สื่อและข้อมูลดิจิทัล ติดตามการปฏิบัติ ควบคู่กับการจัดกิจกรรมพัฒนาสมรรถนะด้านความรับผิดชอบทางดิจิทัล เพื่อสร้างวัฒนธรรมความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัลในสถานศึกษา
2. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารควรกำหนดแนวปฏิบัติการใช้ข้อมูลและผลการวิจัยเป็นฐานในการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง โดยจัดให้มีการรวบรวม วิเคราะห์ และสะท้อนผลข้อมูลการเรียนรู้เป็นรอบเวลา พร้อมนำข้อค้นพบไปวางแผนปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ และสื่อสารผลให้ครูใช้ประกอบการตัดสินใจเชิงวิชาการอย่างเป็นระบบ
3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรกำหนดนโยบายบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงานประจำวันของสถานศึกษา โดยกำหนดมาตรฐานการใช้เครื่องมือดิจิทัลด้านสารสนเทศ การ

สื่อสาร และการรายงานผลให้เป็นแนวเดียวกัน พร้อมจัดสรรทรัพยากรและพัฒนาศักยภาพบุคลากรอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2
2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2
3. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกับประสิทธิภาพการบริหารงานของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2

เอกสารอ้างอิง

- กนกอร สมปราษฎ์. (2562). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการเปลี่ยนแปลง. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัณทิมา พรหมมาวันนา, และพิมพ์อร สดเอี่ยม. (2568). ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1. วารสารมณีเชษฐาราม วัดจอมมณี, 8(2), 737–751.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). กรอบแนวทางการบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. กระทรวง ศึกษาธิการ.
- จตุพร ทองจิตร, พระครูวินัยธร วุฒิชัย ขยวทโธ, และสุภัทรา ภูษิตรัตนาวลี. (2567). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2. วารสารการบริหารการศึกษา, 15(2), 45–60.
- จารุนันท์ ผิวผาง. (2564). ภาวะผู้นำมีอาชีพดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิณณวัตร ปะโคทัง. (2561). ภาวะผู้นำดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษามีอาชีพ. ศรีธรรมมอพลูเซต.
- จิรวัดมน์ เหตุเกษ, และบุญช่วย ศิริเกษ. (2567). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเลย เขต 2. วารสารสิทธิธรรมศน์, 2(4), 250–266.
- จิรารัตน์ ณ น่าน, และกัญญ์รัชการย์ เลิศอมรศักดิ์. (2568). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพตะวันออก. วารสารครุศาสตร์, 18(1), 89–104.
- ชุตีรัตน์ กาญจนางชัย. (2562). การรู้ดิจิทัล: แนวคิดและการประยุกต์ใช้ในการศึกษา. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชูชาติ พุทธลา. (2561). การรู้ดิจิทัลกับการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฐิติมา วรรณศรี. (2564). การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในสถานศึกษา. วารสารศึกษาศาสตร์, 12(3), 33–48.
- ทินกร บัวชู, และทิพภาพร บัวชู. (2562). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นงนุช อินทรโคกสูง. (2565). การพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อการเรียนรู้. สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- นิติกร เบญจมาตย์, และชมแข พงษ์เจริญ. (2568). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นนทบุรี. วารสารการวิจัยทางการศึกษา, 19(1), 55–70.
- ปานรดา บุขรารัตน์, และศักดิ์ชัย นิธิภูวรี. (2568). ภาวะผู้นำมีอาชีพดิจิทัลกับการบริหารสถานศึกษา. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรีชา ตุ่มโท, ทินกร ชอัมพงษ์, และสายทิพย์ ยะฟู. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาใน จังหวัดชัยนาท. วารสารวิจัยวิชาการ, 5(5), 303–316.
- ภาคภูมิ เจริญศรี, และจรัส อติวิทยากรณ์. (2567). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2. วารสารเสถียรวิทยปริทัศน์, 4(3), 152–161.
- รดา บุณนาค, ชัยฤทธิ์ แสงสว่าง, และสนั่น ประจักษ์จิตร. (2568). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3. วารสารมณีเชษฐาราม วัดจอมมณี, 8(1), 282–293.
- ฤทธิกร โยธสิงห์. (2563). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานการณชีวิตวิถีใหม่ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัย

ราชภัฏบุรีรัมย์.

- ศิริวรรณ พวงทอง, และจิตติมา วรรณศรี. (2568). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผล
การปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1. Education Journal Faculty of
Education, Nakhon Sawan Rajabhat University, 8(2), 386–397.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2. (2568). การรายงานความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามแผนการ
ดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568. สืบค้นจาก <https://drive.google.com/file/d/1ckUSYSmSpqGrLkq27CJy7nCtAPhs1Sgh/view>. 20 สิงหาคม 2568.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2. (2568). แผนปฏิบัติการประจำปี 2568. สืบค้นจาก
https://drive.google.com/file/d/14Ld2jjk_Sx83uPIWq6dt4Stt_Y5LpfD5_/view. 15 สิงหาคม 2568.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2556). คู่มือการปฏิบัติงานข้าราชการครู. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่ง
ประเทศไทย
- สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน). (2565). แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566–2570. กรุงเทพฯ:
สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2561 - 2580. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : พริกหวาน
กราฟฟิค.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2565). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566–
2570). กรุงเทพฯ: สำนักงานสภาพัฒนาฯ.
- สุกัญญา แซ่ม้อย. (2562). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. (พิมพ์ครั้งที่2). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุจรรยา ขาวสกุล. (2563). การรู้ดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการองค์การการศึกษา. วารสารบริหารการศึกษา, 10(2), 21–36.
- สุภัทรา สังขวร. (2560). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อาทิตยา โชคดีวัฒนา. (2561). การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาทิตยา โชคดีวัฒนา. (2562). สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Chell,E. (2001). *Entrepreneurship: Globalization, innovation and development*. Thomson Learning.
- Elliott, J. (2017). *Professional digital leadership in education*. Routledge.
- Krug, S. E. (1992). *Instructional leadership: A constructivist perspective*. Educational Administration Quarterly, 28(3), 430–443.
- Little Swan, S. (2018). *Digital professionalism and leadership*. Springer.
- Murphy, J. (1999). *Educational administration: A decade of reform*. Sage.
- Sullivan, T. (2017). *Digital literacy in educational leadership*. McGraw-Hill.
- Taba, H. (1962). *Curriculum development: Theory and practice*. Harcourt Brace & World.
- Thannimalai, R., & Raman, A. (2018). *Principals' technology leadership and teachers' technology integration in the 21st century classroom*. International Journal of Civil Engineering and Technology, 9(2), 177–187.
- Yamane, T. (1967). *Statistics: An introductory analysis* (2nd ed.). Harper & Row.
- Zhu, C. (2016). *Organisational culture and technology-enhanced innovation in higher education*. Technology, Pedagogy and Education, 25(1), 65–79.